

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
II NIEDZIELA PO BOŻYM NARODZENIU 2.1.2022 - Numer 1/2022 (1101)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Ten przepiękny hymn - Prolog Ewangelii św. Jana zawiera w sobie całą historię zbawienia. Aż chciałoby się zamilknąć wobec tak wielkiej tajemnicy. Nie psuć, nie mącić swoim słowem. Bóg, przedwieczne Logos, Ten przez Którego wszystko się stało, w tym konkretnym dniu i miejscu stał się człowiekiem, aby wejść z nami w bliskość, która po wielokroć przekracza nasze oczekiwania. Bo po grzechu Adama powstał świat, pełen lęku i nieufności. Świat, który znamy do dzisiaj. Słowa kuszenia doprowadziły do powiedzenia Bogu - nie ufam Tobie, bo powierzenie siebie w zupełnej bezbronności jest głupotą. I choć chcielibyśmy sobie ufać - cofamy się, bo boimy się szyderstwa, ironii. Ale Bóg wiedział, że tym co potrafi odwrócić tę fatalną historię jest to czego zabrakło na samym początku. Ufność wykradziona pierwszym rodzicom. Dlatego tej wyjątkowej nocy powierzył nam Siebie jako maleńkie, bezbronne dziecko.

I to oddanie się Boga w nasze ręce rozpoczęło nowy świat. Świat, w którym powierzenie się w ręce drugich ponownie staje się możliwe i ma sens. Więc i my, żeby przelamać to dziedzictwo Adamowe, spróbujmy powierzać siebie innym. Pomimo strachu, krzywd, złych doświadczeń. Ufność jest drogą wybraną przez Boga i możemy mieć nadzieje, że jeżeli tylko Go przyjmemy, da nam moc, żebyśmy byli w stanie tą drogą pójść. Nie obiecuje nam, że zło nas nie dotknie, że nie będziemy zdradzani i wyszydzani.

Ale obiecuje nam takie serca, które będą w stanie temu podolać. Od tamtej nocy, wszystko stało się możliwe. A każdy nasz akt ufności Bogu i człowiekowi uczestniczy w Dziele Chrystusa zapoczątkowanym tamtej nocy.

Justyna Zienkowicz

EWANGELIA DŁUŻSZA J 1, 1-18

Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, z tego, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła. Pojawił się człowiek posłany przez Boga – Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz został posłany, aby zaświadczyć o światłości. Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego – którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas.

I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od ojca, pełen łaski i prawdy. Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: «Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie». Z Jego pełni wszyscy otrzymaliśmy – łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało dane za pośrednictwem Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział; ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie ojca, o Nim pouczył.

Myśli na każdy dzień

3.01.

„Szczęśliwy i błogosławiony jest ten, kto miłość skupi wyłącznie na pragnieniu wieczności, kto nie wynosi się w pomyślności ani nie załamuje się w przeciwnościach.”
św. Grzegorz z Nazjanzu

4.01.

„Nie ma niczego, co tak ogarnia i krępuje całe serce, jak miłość.”
bł. Aniela z Foligno

5.01.

„Miłość to jedyna broń na wszystko, jedyna broń przeciw trudnościom, jedyny środek przeprowadzania dobrego.”
bł. Maria Marcelina Darowska

6.01.

„Jezu, jak często narzekam, niepokoję się, gdy nie wszystko idzie

tak, jak pragnę. Czemu nie ufam jak Trzej Królowie, Twemu prowadzeniu?”
Św. Urszula Ledóchowska

7.01.

„Siej miłość na świecie, a będzie wzrastać.”
św. Jan od Krzyża

8.01.

„Kto każdego dnia z całego serca powtarza: <<Panie, bądź wola Twoja>> - może być pewien, że wola Boża spełni się, nawet gdyby o tym nie wiedział.”
Św. Teresa Benedykta od Krzyża (Edyta Stein)

9.01.

„Gdzie miłość, tam pokój; gdzie pokora, tam miłość.”
św. Augustyn

NIEDZIELA 2 stycznia 2022

PIERWSZE CZYTANIE Syr 24, 1-2. 8-12
Mądrość Boża mieszka w Jego ludzie

Czytanie z Mądrości Syracha

Mądrość wychwala sama siebie, chlubi się wśród swego ludu. Otwiera usta na zgromadzeniu Najwyższego i chlubi się przed Jego potęgą. Wtedy przykazał mi Stwórca wszystkiego, Ten, co mnie stworzył, wyznaczył mi mieszkanie i rzekł: «W Jakubie rozbij namiot i w Izraelu obejmij dziedzictwo!» Przed wiekami, na samym początku mnie stworzył i już nigdy istnieć nie przestanę. W świętym przybytku, w Jego obecności, zaczęłam pełnić służbę i przez to na Syjonie mocno stanęłam. Podobnie w mieście umiłowanym dał mi odpoczynek, w Jeruzalem jest moja władza. Zapuściłam korzenie w sławnym narodzie, w posiadłości Pana, w Jego dziedzictwie. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORIJNY

Ps 147B, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: por. J 1, 14)

Refren: Słowo Wcielone wśród nas zamieszkało.
albo: Alleluja.

Chwal, Jeruzalem, Pana,
wysławiaj twego Boga, Syjonie!
Umacnia bowiem zawory bram twoich
i błogosławi synom twoim w tobie.

Refren.

Zapewnia pokój twoim granicom
i wyborną pszenicą ciebie darzy.
Zsyła na ziemię swoje polecenia,
a szybko mknie Jego słowo.

Refren.

Oznajmił swoje słowo Jakubowi,
Izraelowi ustawy swe i wyroki.
Nie uczynił tego dla innych narodów,
nie oznajmił im swoich wyroków.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE Ef 1, 3-6. 15-18

Bóg przeznaczył nas na przybrane dzieci

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Niech będzie błogosławiony Bóg i ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa; on napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów poprzez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. Przeto i ja, usłyszawszy o waszej wierze w Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych, nie zaprzestaję dziękczynienia, wspominając was w moich modlitwach. Proszę w nich, aby Bóg Pana naszego, Jezusa Chrystusa, ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznawaniu Jego samego. Niech da wam światłe oczy serca, byście wiedzieli, czym jest nadzieja, do której on wzywa, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych. Oto słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Por. 1 Tm 3, 16

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Chrystus został ogłoszony narodom,
znalazł wiarę w świecie, Jemu chwała na wieki.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: 1 J 1, 1-4; J 20, 2-8

Wtorek: 1 J 1, 5 – 2, 2; Mt 2, 13-18

Środa: 1 J 2, 3-11; Łk 2, 22-35

Czwartek: 1 J 2, 12-17; Łk 2, 36-40

Piątek: 1 J 2, 18-21; J 1, 1-18

Sobota: Lb 6, 22-27; Ga 4, 4-7; Łk 2, 16-21

Przypis! Bez'c w Norwegu Rokken
Walden

13.12.1975

„Na święta przesyłam Wam moje najlepsze życzenia zdrowia, siły, no i tego Betlejemskiego POKOJU” – pisała Wanda Błęńska do Przyjaciół z okazji Świąt Bożego Narodzenia w 1979 r. My dołączamy się do życzeń Dokty, niech ten Betlejemski Pokój wypełni nasze serca i domy! Wesółych Świąt!

Grafika pochodzi z oryginalnej kartki wysłanej przez Dr Błęską do ks. Woźnego w 1975 r.

Trzej Królowie

„Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda, oto Mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali: «Gdzie jest nowo narodzony król żydowski? Ujrzeliśmy bowiem jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać mu pokłon». (Mt.2, 1-2)

6 stycznia w Kościele katolickim obchodzimy uroczystość Objawienia Pańskiego, potocznie nazywaną Świętem Trzech Króli. Jest to jedno z najstarszych świąt chrześcijańskich. Pierwsze ślady obchodów tej uroczystości spotykamy już w III wieku pod nazwą Epifanii, czyli objawienia się Syna Bożego poganom. O tym wydarzeniu biblijnym mówi jedynie św. Mateusz w swojej Ewangelii.

Kim naprawdę byli Mędrcy ze Wschodu?

Nasza wyobraźnia, ukształtowana przez jasełka, kołеды, szopki betlejemskie i dzieła sztuki, podsuwa nam obraz trzech monarchów w bogatych, królewskich szatach, którzy

wchodzą do ubogiej stajenki, aby tam razem z pasterzami oddać hołd Dzieciątku Jezus. Tymczasem wyobrażenia te nie znajdują potwierdzenia w Ewangelii i pochodzą z późniejszych legend chrześcijańskich oraz apokryfów.

Św. Mateusz nie nazywa ich w ogóle królami, tylko „Magami ze Wschodu”. Królewską godność przypisano im przez skojarzenie z fragmentami Starego Testamentu, które zapowiadały, że przyszlemu mesjańskiemu królowi Izraela pokłonią się władcy z różnych stron świata. Opowieść Mateusza uznano za wypełnienie tych słów.

Ewangelia nie precyzuje liczby Magów, choć wspomina o trzech darach, które dali Jezusowi, z czego wyciągnięto wniosek, że prawdopodobnie było ich trzech, ale równie dobrze mogli przybyć w liczniejszym gronie. Liczba trzy w symbolice biblijnej jest liczbą boską: są Trzy Osoby Boskie, trzy cnoty i trzy sakramenty inicjacji chrześcijańskiej. Jezus trzeciego dnia zmartwychwstał i trzy razy pytał św. Piotra, czy ten go miłuje. To tylko kilka przykładów.

Z Ewangelii nie poznamy też imion Mędrców. Dopiero w VI w. zaczęto mówić o nich jako o królach, a 300 lat później nadano im imiona: Kacper, Melchior i Baltazar.

Kacper przedstawiany jest najczęściej jako Afrykańczyk ofiarujący mirrę - zapowiedź męczeńskiej śmierci; Melchior - jako Europejczyk, dający złoto, symbol władzy królewskiej, a Baltazar - jako król azjatycki przynoszący do żłóbka kadzidło, symbol boskości.

Nie ma pewności, z jakich krajów przybyli trzej mędrcy. Wschodem nazywano wówczas cały obszar położony za Jordanem, a więc Arabię, Mezopotamię i Persję. Większość autorów katolickich łączy ich z Persją. Kim byli magowie? Dziś ostrożnie podchodzimy do tego określenia. Wtedy jednak nie oznaczało ono czarnoksiężników zajmujących się tajemnymi praktykami. Magowie byli ludźmi dobrze wykształconymi, mieli rozległą wiedzę, wpływ na życie polityczne, społeczne i religijne kraju jako doradcy władców. Zajmowali się też wyjaśnianiem zjawisk przyrodniczych, rozumieli powstawanie zjawisk astronomicznych, zgłębiali astrologię. Zapewne dlatego późniejsza tradycja słusznie mówi o nich: mędrcy. Określenie: królowie weszło do użytku najpewniej pod wpływem słów z Księgi Psalmów: „Królowie Tarszisz i wysp przyniosą dary, królowie Szeby i Saby złożą daninę. I oddadzą mu pokłon wszyscy królowie” (Ps 72, 10-11).

W tradycji chrześcijańskiej zostali nazwani mędrkami, bo okazali się na tyle rozważni, że potrafili odczytać właściwą gwiazdę i za nią pójść. Ewangelia nie wspomina o ich pogańskim kulcie, ale wskazuje, że byli

badaczami gwiazd i swoje przybycie do Palestyny wiązali z interpretacją zjawiska astronomicznego.

Gwiazda Betlejemska

„A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, szła przed nimi, aż przyszła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię. Gdy ujrzeni gwiazdę, bardzo się uradowali. Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon”. (Mt.2,9-11)

Jako wnikliwi obserwatorzy nieba, dostrzegli tajemniczą gwiazdę na wschodzie lub jak woła inni tłumacze: wschodzącą gwiazdę króla żydowskiego. Nic więc dziwnego, że przybyli w Jego poszukiwaniu na dwór królewski. Pouczeni przez znawców Pisma, udali się do Betlejem, gdzie gwiazda zatrzymała się nad miejscem przebywania małego Jezusa.

Czym była ta szczególna gwiazda? Jedni chcieliby widzieć w niej komętę, chociaż na starożytnym Wschodzie miała ona raczej negatywne znaczenie. Inni uważają, iż była to koniunkcja, czyli pozorne złączenie dwóch planet. Trzykrotne takie połączenie Jowisza i Saturna miało miejsce ok. 7 r. p.n.e., który współcześnie bywa przyjmowany za rok narodzenia Jezusa. Mogło to być też jakieś nadzwyczajne, cudowne zjawisko, nie dające się wytłumaczyć racjonalnie.

Trzej królowie być może byli astrologami, którzy ujrzeni gwiazdę - znak narodzin Króla. Jednak pozostanie tajemnicą, w jaki sposób stała się ona dla nich czytelnym znakiem, który wyprowadził ich w daleką i niebezpieczną podróż do Jerozolimy.

Z całego opisu Ewangelii wynika, że była to gwiazda cudowna. Ona bowiem zawiodła Magów aż do Jerozolimy, potem do Betlejem. Św. Mateusz nie tłumaczy nam, czy tę gwiazdę widzieli także inni ludzie.

Kiedy Magowie przybyli do Syna Bożego? Z całą pewnością po ofiarowaniu Go w świątyni. Z relacji Ewangelisty wynika, iż Magowie przybyli do Betlejem, kiedy Chrystus miał co najmniej kilka miesięcy, a może nawet ponad rok. Magowie nie zastali Jezusa w stajni. Św. Mateusz pisze wyraźnie, że gwiazda stanęła nad „domem” (Mt 2, 11). Było w nim jednak bardzo ubogo. A jednak Mędrcy „upadli przed Nim na twarz i oddali Mu pokłon”. Padano na twarz w owych czasach tylko przed władcami albo w świątyni przed bóstwami. Magowie byli przekonani, że Dziecię jest przyszłym królem Izraela.

Według podania, które jednak trudno potwierdzić historycznie, Magowie mieli powrócić do swojej krainy, a kiedy jeden z Apostołów głosił tam Ewangelię, mieli przyjąć chrzest.

„Mędrcy ze Wschodu byli także i przede wszystkim ludźmi odważnymi, ludźmi, których cechowała odwaga i pokora wiary. Trzeba było odwagi, aby przyjąć znak gwiazdy jako nakaz wyruszenia, aby wyjść ku temu, co nieznanne, niepewne, na drogi, na których czyhało wiele niebezpieczeństw. Możemy sobie wyobrazić, że decyzja tych ludzi wywołała wiele kpín: szyderstwa realistów, którzy potrafili jedynie wyśmiewać marzycielstwo tych ludzi. Ten, kto wyruszał w drogę kierując się tak niepewnymi

obietnicami, ryzykując wszystko, mógł wydawać się jedynie śmieszny. Lecz dla tych ludzi, głęboko przejętych Bogiem, droga według Jego wskazań była ważniejsza od ludzkiej opinii. Poszukiwanie prawdy było dla nich ważniejsze niż kłyny świata, pozornie inteligentnego”. (Benedykt XVI)

Królewskie dary

„I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę” (Mt 2, 1-12).

Nie wiemy, ilu mędrców przybyło oddać hołd nowo narodzonemu Jezusowi, ale wiemy, że ofiarowali Mu dary: **złoto, kadzidło i mirrę**. Każdy z tych podarków był

drogocenny tak z perspektywy obdarowującego, jak i obdarowanego. Jednocześnie jednak każdy z tych darów ma znaczenie symboliczne. Wskazuje na to już najwcześniejsza tradycja egzegetyczna Pisma Świętego, sięgająca pokolenia Ojców Kościoła, czyli pisarzy wczesnochrześcijańskich. I tak złoto oznacza wprost królewską godność Jezusa i przysługującą Mu władzę. Kadzidło, kojarzące się z kultem, symbolizuje Jego boską naturę i należną Mu w związku z tym cześć. Mirra natomiast, będąca pachnidłem i kosmetykiem, oznacza Jego człowieczeństwo – kruche i wymagające troski.

Hojność symbolizowana przez złoto przysługuje królowi. Spalenie kadzidła towarzyszy kultowi sprawowanemu przed Bogiem i wyobraża wznoszoną ku Niemu modlitwę. Mirra zaś, której używano także przygotowując zmarłych do pochówku, każe nam wybiec myślą ku męce, cierpieniu i pogrzebowi Zbawiciela.

Ewangelista wspomina, że Mędrcy otrzymawszy we śnie nakaz, aby nie wracać do Heroda, „inną drogą udali się do swojej ojczyzny”. „Taka zmiana trasy może oznaczać nawrócenie, do jakiego są wezwani ci, którzy spotkają Chrystusa, by stać się prawdziwymi czcicielami, jakich On pragnie”. (św. Jan Paweł II)

Relikwie Trzech Królów

Czy istnieją? Otóż tak i znajdują się w Kolonii. Patronowały organizowanemu w tym mieście w 2005 r. Światowym Dniom Młodości. A skąd się tam wzięły? Według średniowiecznej legendy znalazła je, wraz z relikwiami Krzyża Świętego, św. Helena. Zostały przewiezione do Konstantynopola, a następnie do Mediolanu i były czczone jako szczątki doczesne mędrców, którzy przybyli pokłonić się Dzieciątku Jezus. Kiedy cesarz Fryderyk Barbarossa podbił to miasto, ofiarował relikwie swojemu kanclerzowi – arcybiskupowi Kolonii. Dzięki temu Kolonia stała się jednym z najważniejszych miejsc pielgrzymkowych średniowiecza.

Tradycja

Ze świętowaniem tej uroczystości znane są różne zwyczaje, np. poświęcenie kadzidła i kredy w Kościele czy Orszaki Trzech Króli, które przedstawiają ich historię. Znany jest zwyczaj pisania na drzwiach domu K+M+B, co oznacza nie tylko imiona Trzech Króli, ale z języka łacińskiego tłumaczy się jako Christus Mansionem Benedicat, czyli Chryste błogosław temu domowi. Dlatego tak często w tym okresie kapłani odbywają wizytę duszpasterską, modląc się i błogosławiąc domy.

Kredą oznaczamy drzwi na znak, że w naszym mieszkaniu przyjęliśmy Wcielonego Syna Bożego. Trzej Królowie są czczeni jako patroni podróżujących, pielgrzymów, handlowców, właścicieli gospód oraz kuśnierzy. 6 stycznia - zgodnie z zaleceniem Konferencji Episkopatu Polski - obchodzony jest od wielu lat jako dzień misyjny. W kościołach w całej Polsce zbierane są ofiary, które zasilają Krajowy Fundusz Misyjny. Środki z niego służą wsparciu działalności polskich misjonarzy, których na świecie pracuje ponad 2 tys.

Ofiaruj dary Jezusowi

Chrystus jednocząc się z nami, uczynił nas uczestnikami swojej boskiej natury i współdziedzicami. Jego królewskiej godności. A zatem każdy z nas zdolny jest ofiarowywać przynajmniej równie królewskie dary, jak te otrzymane przez Niego od mędrców.

Złoto to hojność. Niekoniecznie niebotyczna i liczona w twardej walucie. To hojność drobnych czynów, czy wręcz gestów miłości i miłosierdzia. Poświęconej uwagi, czasu, życzliwości, troski.

Kadzidło to modlitwa. Chwila czasu zarezerwowana w ciągu dnia dla Boga. Odmówiona dziesiątka różańca, przeczytany fragment Biblii, pójście do kościoła na krótką adorację. Kilka minut spontanicznego uwielbienia, zaśpiewany w zaciszu domu psalm.

Mirra to gorzyc, która ma wielką cenę. Symbol cierpienia. Jakies drobne wyrzeczenie każdego dnia. Nieco ascezy, drobiazg, którego sobie odmawiam, aby i w ten sposób skrycie wyznać Bogu miłość: Robię to ze względu na Ciebie, dla Ciebie.

Codziennie jesteś w stanie ofiarować Jezusowi te trzy królewskie dary. I pewnie nawet to robisz. Przecież codziennie staramy się modlić, zrobić coś dobrego, czegoś sobie odmawiamy. Warto robić to świadomie – przeżywać właśnie jako ofiarę – dar, który jednoczy mnie z Tym, który sam stał się Darem dla mnie.

Czego uczą nas Mędrcy ze Wschodu?

Wytrwali w poszukiwaniu, konsekwentni w zawierzeniu, mocni w pokonywaniu napotykanym przeszkód. Trzej Mędrcy ze Wschodu ukazują nam swoją drogę do wiary.

„W uroczystości Epifanii Kościół dziękuje Bogu za dar wiary, która stała się i wciąż na nowo staje się udziałem tylu ludzi, ludów, narodów. Świadcami tego daru, jego nosicielami jednymi z pierwszych byli właśnie owi trzej ludzie ze Wschodu, Mędrcy, którzy przybyli do stajenki, do Betlejem. Znajduje w nich swój przejrysty wyraz wiara jako wewnętrzne otwarcie człowieka, jako odpowiedź na światło, na Epifanię Boga. W tym otwarciu na Boga człowiek odwiecznie dąży do spełnienia siebie. Wiara jest początkiem tego spełnienia i jego warunkiem.

Dziękując Bogu za dar wiary, równocześnie dziękujemy za światło, za dar Epifanii i za dar otwarcia naszego ducha na światło Boże. Taka jest też wymowa tego święta, przez które Kościół niejako dopowiada do końca radość Bożego Narodzenia. (św. Jan Paweł II)

Jezus przychodzi do małego Betlejem i tam udają się właśnie Mędrcy. Faktycznie, za czasów Jezusa było ono malutkim miasteczkiem, które nie mogło się równać w żaden sposób z Jerozolimą, miastem Heroda, świętym miastem mającym Świątynię. To tam powinien przyjść na świat Mesjasz. Nietypowe, wręcz dziwne albo paradoksalne. Trudno nam się z tym pogodzić, bo jako ludzie mamy swoje schematy myślenia. Bóg wybiera Betlejem, by pokazać, że nikogo nie omija, ale przychodzi do wszystkich. Wybiera też taką małość, bo w świecie było tak dużo chaosu, niepokoju, brudu, że tylko jako mały mógł się tutaj odnaleźć. I rosnąć, aby rozszerzyć dobro.

Mędrcy to odkryli, byli przecież mądrymi ludźmi. Po znalezieniu Jezusa w tym małym Betlejem, jak podpowiada Pismo Święte: „upadli na twarz i oddali Mu pokłon” (Mt 2,). W języku greckim użyto tutaj czas. *proskynesai*, który tłumaczy się jako oddawać pokłon Bogu. Podobnie adorują Jezusa uczniowie po Jego Zmartwychwstaniu (zob. Mt 28,9,17). Ci Magowie, jako pierwsi, oddają Jezusowi boską cześć. Magowie uczą dzisiaj, że Jezus jest Bogiem. Kresem drogi Mędrców jest Jezus, z Maryją i Józefem. To pierwsze oblicze Kościoła. Nasza wędrówka wiary ma nas zawsze doprowadzić do wspólnoty Kościoła. Bóg przychodzi do nas i czeka na nas. Panie, daj mi taką mądrość jaką mieli Mędrcy, mądrość, przez którą będę Ciebie szukał, mądrość, w której zawsze będę odkrywał Ciebie, mojego Pana i Zbawiciela, mądrość, która zawsze mnie do Ciebie zaprowadzi, żyjącego w Kościele! Oto wielkość człowieka – unieść się przed Bogiem w geście czci i adoracji. W tej postawie wiary Mędrcy stali się podobni do ubogich pasterzy. Nie jest to więc przypadkiem, że nowonarodzonego Zbawiciela witali razem i ludzie prości i wielcy monarchowie.

Bóg nie ma względu na osoby i przy betlejemskim żłóbku dla każdego znajdzie się miejsce, by oddać pokłon i złożyć swój dar, ale nie na wyłożonych tacach, ale w wyłożonych sercach, bo to dar kochającego i oddanego serca jest najcenniejszy w oczach Boga, bo tylko tego daru nie może On pościć bez naszej zgody. Jest to czas uświadomienia sobie, że Chrystus narodził się dla wszystkich – małych i dużych, mądrzejszych i mniej mądrych, królów i pastuszków, swoich rodaków i przybyszów z daleka, wierzących i niewierzących. Wszystkich. Również wszyscy mogą Go prosić o błogosławieństwo. Prośmy Niepokalaną Matkę Jezusa, by wypraszała nam u swego Syna światło niezachwianej wiary, niezłomnej nadziei i gorącej miłości a także dar męstwa, byśmy nie ulegali lękowi, kiedy „gwiazda nagle zniknie”, lecz wzorem Mędrców z odwagą szukali Jezusa, kroczyli ku obietnicy i sami stawali się gwiazdą dla tych, którzy zgubili drogę w ciemności.

Źródła: www.gosc.pl, www.brewiarz.pl, www.deon.pl, www.katolik.pl, www.misyjne.pl, www.franciszkanie.pl, www.opoka.pl, www.judytadeusz.pl, www.dzieje.pl, Rytuał rodzinny (Bp Józef Wysocki), Idziemy nr 1/2018

Zakończenie peregrynacji Obrazu Jasnogórskiego

W niedzielę 9 stycznia 2022 roku pożegnamy Matkę Bożą w znaku Ikony Jasnogórskiej i zakończymy trwający od 18 maja 2019 roku czas peregrynacji w Archidiecezji Poznańskiej.

Program pożegnania w katedrze Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Poznaniu na Ostrowie Tumskim jest następujący:

- 8 stycznia o godzinie 20.00 z kościoła pw. św. Małgorzaty na Śródcie wyruszy uroczysta procesja z Ikoną Matki Bożej Jasnogórskiej do katedry, gdzie do godz. 21.00 trwać będzie modlitwa zakończona Apelem Jasnogórskim;
- od godz. 21.30 do godz. 23.30 – „Kana Galilejska Młodych”, którą poprowadzi Chór i Orkiestra Jordan;
- o północy z soboty na niedzielę Pasterka Maryjna w intencji o dar nowych, licznych i świętych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych;
- w niedzielę 9 stycznia o godz. 8.00 Eucharystia dla członków Żywego i Nieustającego Różańca;
- o godz. 10.00 Msza Święta dla duszpasterstw mężczyzn, szczególnie dla nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej;
- o godz. 12.00 w katedrze poznańskiej centralna uroczystość pożegnania Ikony Jasnogórskiej transmitowana przez TVP Poznań, koncelebrowana przez zaproszonych biskupów oraz dziekanów z wszystkich dekanatów archidiecezji; homilię wygłosi abp Józef Kupny, metropolita wrocławski.

W niedzielę 9 stycznia 2022 roku ofiary zbierane podczas Mszy Świętych w całej archidiecezji będą przeznaczone na budowę kościoła pw. Błogosławionego Stefana Wyszyńskiego w Skórzewie – wotum archidiecezji za dar nawiedzenia Matki Bożej w znaku Ikony Jasnogórskiej.

źródło: www.brewiarz.pl

CHÓR KAMERALNY ARMIA ŚW. JERZEGO

Chór powstał w listopadzie 2013 roku przy parafii pw. Św. Jerzego w Poznaniu. Po pięciu latach działalności, w październiku 2018 r. powołano Stowarzyszenie Członków i Przyjaciół Chóru Kameralnego „Armia św. Jerzego”.

DYRYGENT

Założycielem i dyrygentem chóru jest pan Damian Skoczypiec, organista parafii pw. św. Jerzego w Poznaniu, absolwent Archidiecezjalnego Studium Muzyki Kościelnej w Poznaniu, obecnie student kierunku Edukacji Artystycznej o specjalizacji Dyrygentura Chóralna na Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu.

DZIAŁALNOŚĆ i WYSTĘPY

Działalność chóru skupia się przede wszystkim na oprawie muzycznej uroczystości religijnych i świeckich, a także na animacji życia muzycznego wśród lokalnej społeczności. Nasz chór wielokrotnie występował w kościołach na terenie miasta Poznania, m.in. w Sanktuarium Matki Bożej Pani Poznania na Wzgórzu Przemysła podczas obchodów 50-lecia koronacji cudownego obrazu, w kościele Ewangelicko-Augsburskim w Poznaniu podczas koncertu kolęd, a także podczas święceń diakonatu i prezbiteratu w klasztorze w Obrze.

Śpiewaliśmy również poza Poznaniem - m.in. w Łebie, Czarnkowie, Grotnikach i Łodzi.

Chór od początku swojej działalności chętnie współpracuje z solistami i instrumentalistami, stanowiącymi krąg przyjaciół Armii św. Jerzego. Niejednokrotnie występował również podczas wspólnych nabożeństw, a także uczestniczył w koncertach poznańskich chórów, w tym m.in. z Chórem Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu, Chórem Parafii Farnej w Poznaniu, Chórem Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Poznaniu, a także z Orkiestrą Reprezentacyjną Sił Powietrznych RP i Orkiestrą Komendy Wojewódzkiej Policji z Wrocławia.

Stowarzyszenie organizuje koncerty kolęd, pieśni pasyjnych i patriotycznych. Od 2015 roku jest pomysłodawcą i organizatorem „Festiwalu Pieśni Pasyjnych u św. Jerzego”, angażując i integrując w ten sposób poznańskie środowisko chóralne.

Chór kameralny Armia św. Jerzego zaśpiewa w naszej Parafii 6 stycznia 2022 roku podczas Mszy św. o godz. 18:00. Po Mszy św. koncert kolęd w ich wykonaniu.

Kolęda 2022

W okresie świątecznym tradycją są odwiedziny duszpasterskie zwane kolędą. W tym roku mieliśmy odwiedzić parafian mieszkających w domach jednorodzinnych. W związku z epidemią tak nie będzie, dlatego zapraszamy tych parafian do kościoła na uroczystą Mszę św. z katechezą o rodzinie i śpiewaniem kolęd. I tak:

3.01.2022 r. (poniedziałek) godz. 18:00

Mieszkańcy osiedla Lotników Wielkopolskich

4.01.2022 r. (wtorek) godz. 18:00

Mieszkańcy ulic: Żarnowieckiej, Wiślanej, Narewskiej, Bystrzyckiej,
Prądnickiej, Pilickiej, Polskiej strona nieparzysta

5.01.2022 r. (środa) godz. 18:00

Mieszkańcy ulic: Żeromskiego, Kajki, Wilkońskich,
Nałkowskiej (domy jednorodzinne), Kościelskiego, Lindego, Niemcewicza,
Miłej i Botanicznej

6.01.2022 r. (czwartek) godz. 18:00

Mieszkańcy ulic: Nowina, Cienistej, Szczęsnej, Lubej, Miodowej, Hożej,
Swojskiej, Wesołej, Złotej, Szafirowej, Wonnej i Zimowej

7.01.2022 r. (piątek) godz. 18:00

Mieszkańcy ulic: Dąbrowskiego, Dobrej, Wiosennej,
Polskiej (strona parzysta), Bukowskiej, Pięknej i Radosnej

8.01.2022 r. (sobota) godz. 18:00

Nowi parafianie mieszkający w blokach przy ulicach: Nałkowskiej, Meissnera

Ogłoszenia duszpasterskie

II Niedziela

po Narodzeniu Pańskim 2.1.2022 r.

W czwartek Uroczystość Objawienia Pańskiego, czyli Trzech Króli. Msze święte w naszym kościele już we środę o godz. 18.00 i w czwartek jak w każdą niedzielę. Podczas każdej Mszy św. święcenie kadzidła i kredy. Kadzidło i kredo będą wyłożone przy wejściu do kościoła wraz ze skarboną. Taca przeznaczona na Krajowy Fundusz Misyjny! Podczas wieczornej Mszy św. śpiewał będzie chór kameralny Armia św. Jerzego z parafii św. Jerzego w Poznaniu, a po Mszy św. krótki koncert kołęd i możliwość nabycia płyty z nagraniem przez chór kołędami.

W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek. Spowiedź w piątek od 16.00 do 18.30, Komunia co pół godziny. W I piątek o godz. 7.30 Msza św. z konferencją.

W styczniu nie będzie odwiedzin chorych ani konferencji przed chrztem – chrzest zgłaszamy w biurze parafialnym.

Przyszła niedziela to niedziela Chrztu Pańskiego i zakończenie okresu Bożego Narodzenia.

W najbliższą niedzielę 9 stycznia kończy się peregrynacja Ikony Jasnogórskiej w naszej Archidiecezji. Msza św. na zakończenie o godz. 12.00 w Katedrze. Bliższe informacje w gablocie przed kościołem.

W minionym tygodniu zmarła nasza parafianka śp. Maria Pajzderska z ul. Milej. Polećmy zmarłą Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie

Obraz Jasnogórski

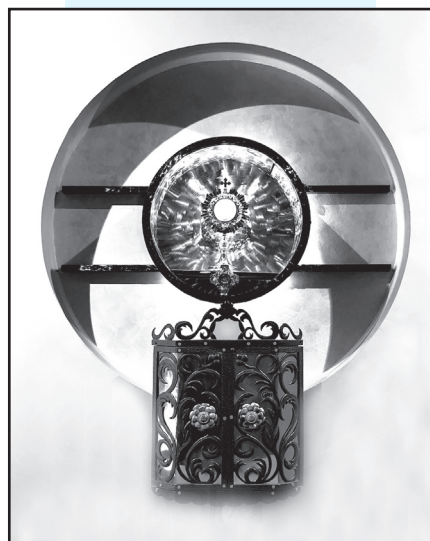
KALENDARIUM NAWIEDZENIA

- 4.01. - Skórzewo – bł. Stefana Wyszyńskiego
- 5.01. - Seminarium i Dom Główny TCh
- 6.01. - Arcybiskupie Seminarium Duchowne
- 7.01. - Alumnat – Filipini
- 8.01. - Poznań - kościół Matki Bożej in Summo godziny poranne
- Kościół św. Małgorzaty – godziny popołudniowe (od 16-tej)
- 20.00 – UROCZYSTA PROCESJA DO KATEDRY
- 21.15 – Kana Galilejska Młodych
- 9 ndz - 00.00 – Archidiecezjalna Pasterka Powołaniowa
- 1.00 – 10.00 – czuwania przy Matce Bożej Grup, Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich

KAPLICA

CAŁODZiennej Adoracji Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczynska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiuścacji tekstów oraz zmianę tytułów.